

Halil Tunç

- Őirler -

Yayın Tarihi:

07.09.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Halil Tunç

Eserleri:

Adı Konmamış Şiirlerde

Ekmeği fırından her çıkardığında mis gibi bir koku sarar etrafı.
Çiseleyen yağmurda buğulanan camlar,
Gözyaşı döker gibi atar üstündeki ağırlığı
Gökkuşadı gülümser köşeden,
En fırlama bakışıyla bakar çocuklara
Aşk da öyledir işte,
Mis gibi kokar, yağmur gibi yağar,
Gökkuşadı gibi ağlatırken güldürür...
Tutamadığım kar tanelerine inat
Güneşini topladım ben senin gözlerinde
Susuz isyankâr toprağın çığlığına inat
Vaha oldum ben ıssız çöllerde
Zehirli bir yılanın sana yaklaşan diline inat
Aşk verdim ben sana, adı konmamış şiirlerde
Karanlıkta kaldığım zaman,
Seni düşünmek Işık olsun yoluma
Susuz kalıp çorak toprağa dönsem,
Kalbin yağmur olsun yağsın yarınlarıma
Uykusuz geçen gecelere inat
Aşk pınarın huzur olsun dokunsun ruhuma...

Halil Tunç

Aşk Ateşi

Benim yandığım kadar sen de yansaydın aşk ateşinde
Bir tebessümünün verdiği mutluluğu benden esirgemezdin
Anlayış denen iki ucu sivri değneği
Paha biçilmez bir silah gibi
Bana karşı kendini savunmak için kullanmazdın
Senin kalbin benim cennetim diye
Dağlara adını haykırırken
Edeceğin iki güzel lafı bahaneler denizinin içinde
Çaresizce boğulmaya bırakmazdın....

Halil Tunç

Aşk Kaderdir

Tanışmak tesadüftür demiş şair
Arkadaşlık ise seçim...
Ama Aşk...
Aşk kaderdir...
Ona ne uzaklar ne de tuzaklar karşı koyabilir
Güneşiğine karşı direnemediği gibi gecenin.
Uzaklar da direnemez kalpten gelen sevginin ışığına.
Kolay olan vazgeçmektir.
Ama seven asla kolayı seçmez
Aşk, merak etmektir
Sesini duymadığında susuz toprağa dönmektir.
Aşk, bazen haykırmak istediğin duyguları,
Kendi kalbine bile fısıldamak zorunda kalmaktır.
Mahşer yeri gibi fütursuzca yanarken gönül,
Zoraki bir tebessüme mahkûm olmaktır.
Aşk, severken kaybetme korkusunu yaşatmalı içinde
Çekmeli kokusunu içine doya doya,
Bir daha göremeyecekmiş gibi
Bakmalı gözlerine içinde kaybolurcasına,
Bir daha sevemeyecekmiş gibi
Öpmeli tenini cenneti koklarcasına,
Bir daha aynı havayı soluyamayacakmış gibi...

Halil Tunç

Aşk Parmak İzi Gibidir

AŞK, parmak izi gibidir..
Hiç bir aşk birbirine benzemez...
AŞK, kıyas kabul etmez
Acısı, sevinci, zevki ve kederi aynı gibi gelir insana
Ama hiç bir aşk birbirine benzemez
AŞK, tutkulu ve kıskançtır
Kâh su gibi yıkar ruhunu
Kâh ateş gibi yakar ömrünü
Ama hiç bir aşk birbirine benzemez...
Ve hiç bir ruh kıyas kabul etmez...

Halil Tunç

Bağrına Bas

Bağrına bas, şimdiye kadar yaptığım yanlışları.
Yaşadığın ve yaşattığım hayal kırıklıklarını.
Bağrına bas, ezip geçtiğim çiçekleri.
Taş atıp ürküttüğüm masum serçeleri.
Bir an yum gözlerini ve hesaplaş maziyle.
Sessiz çığlıkları göm kalbine usulca.
Bağrına bas, aydınlığımı da karanlığımı da.
Çünkü siyahım da beyazım da sensin.
Ve ben yenilenmiş kalbimle hazırım.
Kırmadan yıkmadan sevmeye seni...

Halil Tunç

Bazen

Bazen söylenecek tüm sözler biter.
Bazen içinde biriktirdiğin tüm umutlar söner.
Karanlıktan sakınıp, kalbinle aydınlatırken,
Gözün gibi baktığın fidanın solar gider.
Tüm sesler susar ve acı denen canavar,
Oturur can pazarının tam ortasına.
İşte o andan sonra hayat denen oyunun,
Ne kadar kahpe ve acımasız olduğunu anlarsın.

Halil Tunç

Bazen Yetmez

Bazen yetmez....
Sevmeler yetmez,
Özlemler yetmez.
Ne kadar gidersen git
Uzaklar yakına gelmez...
Bazen yetmez...
Sevdiğin kadar sevilmediğin bir kalpte
Ömrünü yoluna sersen yine yetmez..
Kalbini söküp ona taksan,
Ne kadar sevdiğini anlamaya yine yetmez...
Sen ne kadar çok seversen sev
O sevmiyorsa, hiçbir şey yetmez...

Halil Tunç

Ben Bittim

Ben kimseyi yarı yolda bırakmadım.
Bana tutunmuş hiçbir şeyi ilk bırakan ben olmadım.
Yeni biriyle tanışırken elini ilk çeken,
Sevdiklerime kucaklaşırken
Kollarını ilk gevşeten ben olmadım.
Sohbette konuyu ilk değiştiren,
Ayaküstü selamlaşıp vedalaşırken,
İlk arkasını dönüp yola koyulan da ben olmadım.
İster aptallık ister cesaret de,
Uçurumun kenarında düşen birinin eli de avuçlarımda olsa,
Kolum kopsa da ben bırakmazdım.
Severken de giden ben olmadım.
Sen ittin, kalbimi ezip geçtin.
Sen yoktun, ben bittim...

Halil Tunç

Benim Sessizliğim

Sanma ki sessizliğim seni unuttuğumdandır
Kalbimin çığlıkları dağları delerdi,
Sen onları duyabilseydin
Sanma ki suskunluğum seni unuttuğumdandır.
Gözyaşlarım sele dönüşürdü,
Sen onları görebilseydin
Sanma ki çaresizliğim seni unuttuğumdandır
Benim sessizliğim,
Sana olan sensizliğimdendir.

Halil Tunç

Bir Elimde Gökyüzü Var

Üzüntün benim de üzüntümdür,
Canın her yandığında, içimden yarımlar kopar
Gözlerin dolduğunda, kirpiklerinden süzülen yaş olurum
Korkularınla savaşırken, kalkan olurum durmamacasına
Her yerim kanayıp, son nefesimde olsam da
Üzemem ben seni, kötü söz söyleyemem
Erir giderim, yine de hep gözümde sakınırım seni ben..
Sessizce akan deli bir ırmağı düşün
Ya da bulutsuz yağın hırçın bir yağmuru
Susuz büyüyen bir çiçeği düşün
Kanatsız uçan özgür martıları
Müziği duymadan bir şarkı dinlediğini düşün
Düşün ve anla halimi
Bak bir elimde gökyüzü var.
Aynı senin yüzün gibi, hüznü ve berrak.
Biliyorum hayallerin var senin de,
Gökkuşağı kadar uzak ve ulaşılmaz.
Sen şimdiye kadar öyle bilsen de,
Hayallerin bazen en yakınında.
Aslında elinle tutacak kadar yakın
Ve kapısını kapattığın kalbin kadar sınırsız.
Kaçıp yıldızlara gitmek kolay.
Ama elele gökkuşağı olmak da var.
Bunu da asla unutma...

Halil Tunç

Bir Şarkıdır Hayat

Şu hayatta, talih denen güzelliğın fakirliğini çeken
An gelir isyan eder her şeye
Yorulur küçük bir toplu iğnesi için bile mücadele etmekten
Hep bıçak sırtında ve hep canı dışında
Bir kez olsun dört ayak üzerine düşmeden
Bir kez olsun talihin tebessümünü içinde hissedemeden....
Bir şarkıdır aslında hayat
Kâh zil takip oynadığımız,
Kâh hüznlere kucak açtığımız bir şarkı...
Bazen maziden gelen gözyaşıyla yıkanır
Bazen bir tebessümle derinlere dalarız
Ve her şarkının sessizce kaybolan bir sonu vardır
Aynı nefes kesilip de hayatın da sona ermesi gibi...

Halil Tunç

Bu Kapının Ardında

Bu kapının ardında,
Şana keşkeleri bırakıp gidiyorum...
Öyle yorgunum ki, tek başıma kürek çekmekten
Artık gitme sırasının bana geldiğini hissediyorum
Giderken sana emanet bırakıyorum,
Kananan kalbime sahip çık.
Ölmeden sevseydin keşke beni
Değil bir güne, ben kısa bir ana bile razıydım...
Ben aşkıyı yapraklara yazmadım
Sonbaharda dökülüp kurumasin diye.
Ben aşkıyı bulutlara yazmadım,
Sinsi bir rüzgâr gelip aniden dağıtmasın diye.
Gökyüzüne yazdım ben aşkıyı şarkılarla, şiirlerle
Belki bir gün el ele çıkar yalan dünyayı izleriz diye
Ölmeden sev beni, haykır yüreğime,
Nefes ol bana giderken
Çünkü gittiğim yerde sesini,
Bir daha asla duyamayacağım sevgilim...

Halil Tunç

Bu Şehirde

Bu şehirde sen gittikten sonra solan bir hayat var.
Işıkları, sonsuzlukla söndürülmüş
Vedaların karanlığı var.
Bu şehirde, yokluğunla virane olmuş
Yetim umutlar var.
Soğuk yalanlarla bir köşede sızıp kalmış
Titrek kalp atışları var.
Bu şehirde senden arda kalan
Sadece, koskoca bir HİÇ var.

Halil Tunç

Bulutsuz Yağmur Olmak

Bulutsuz yağmur olmak nedir bilir misin?
Çiğlik çiğliğe severken korkmadan,
Avaz avaz öksüz kalmaktır göklerde
Ne yapacağını bilmeden, sahipsiz...
Hayallerin, can kırıkları gibi kesti mi hiç seni
Koskoca bir kalabalığın ortasında
Yalnızlık kemirdi mi umutlarını
Yalanlar, bitmez bir sigaranın dumanına sarıp
Dipsiz kuyulara çekti mi hiç seni...
Bazen öyle güçlü hissedersin ki kendini
Gözyaşlarında tüm kötülükleri boğup yok edebileceğini düşünürsün..
Bazense öyle zayıf hissedersin ki kendini
İki ipsiz kelam, yerle bir eder tüm hayallerini...

Halil Tunç

Cümler

Öyle çok cümler kurdum ki senden önce,
Bitmiş ya da yarım kalmış.
Noktalarla bitirdiğim ve büyük harflerle tekrar başladığım
Öyle çok günlerim oldu ki,
Bir tek sen
Virgüllerle ısıttın içimdeki mürekkebi,
Sana dair kurduğum her cümleyi,
Virgüllerle uzatabildiğim kadar uzatıyorum ki,
Noktayı koyduğum gün,
Benim için ömürlük bir son olsun...

Halil Tunç

Çaresizce

Toprak susuz, bülbül gülsüz yaşar mı sanırsın?
Şiirlere vurdum kendimi,
Sensiz yarım kalan şiirlere.
Yalnızlığın dibini görmüşken avaz avaz,
Gözlerine tutundum her seferinde, Türkân gözlerine.
Unutmak kolay mı sanırsın sevdanı?
Baktığım her surette seni aradım çaresizce.
Ne zaman kendimle baş başa kalsam
Konu hep döndü dolaştı sana geldi hoyratça.
Bir tek karanlık aydınlığa,
Su da ateşe kavuşmaz bu evrende.
Geriye kalan her şeyin vuslatı mümkündür.
Sen beni unutup, mutluluk maskeleri taksan da,
Ben seni unutmam gülüm, unutamam...
Ben seni ancak nefesim bittiğinde unutturum
İçime demir atmış Kara sevdam...

Halil Tunç

Çizgiler Var Yüzünde

Çizgiler var yüzünde derinlerden gelen.
Yağan yağmurun sıcak dokunuşu,
Fırından yeni çıkmış ekmeğin kokusu var.
Acıların kavuran ateşi var yüzünde.
Her çizgide bir kelebeğin uçuşu,
Alayına isyankâr dalgaların köpürüşü var.
Çizgiler var yüzünde geçmişle hesabını kapatmış.
Geleceğe yeni çizikler atmaya hazırlanan.
Ve yaşadığın yıllara inat,
Daha nice çizgilerle süslenecek umutlar var yüzünde.

Halil Tunç

Dünüm, Bugünüm, Yarınım

Sen benim kaybettiğim DÜNÜM,
Sevmeyi öğrendiğim BUGÜNÜM
Ve
Hayalini kurduğum YARINIMSIN...
Sen gidersen,
Dünüm gider,
Yarınım gider.
Beraber olduğumuz hayaller gider
Sen gidersen,
Nefes alışım gider,
Gülümseyen yüzüm gider,
Sana yazdığım satırlar göçüp gider
Sen gidersen
İçimde uçuşan kelebekler gider
Karanlığı aydınlatan ışığım gider
Gitme...
Çünkü sen gidersen,
Bu kalp ölüme bile seninle gider...

Halil Tunç

Düşler Kurarsın

Bazen koskoca bir kalabalığın içinde
Yapayalnız hissedersin kendini.
Boğazına gelmişin geçmişin düğümlenir.
Yutkundukça içinde biriken kırıklar
Usul usul ve acımasızca batar
Kalbinin karanlık çöken yarısına.
Ve öylece kalakalırsın,
Arafta ve yarım yamalak...
Gözlerini kapatıp düşler kurarsın.
Aşıkların kavuştuğu masalları anlatan düşler.
Sana ellerimi versem
Bir masal yazar mısın benimle
Gökyüzünde saklı mutluluk ülkesine
Hiç geri dönmeyeceğini bile bile
Ardına bile bakmadan gelir misin benimle?
Kara bulutların gölgesi vursa da
Karanlık sinsî bir pusuya yatsa da
Korkmadan ve yılmadan
Masalın sonuna kadar yürür müsün benimle?

Halil Tunç

Elbet Bir Gün

Belki sen bana geç geldin, ben sana erken
Belki zordur yeniden sevmesi, yaralar kanarken,
Fırtınada savrulurken zordur belki hayallerime yürümen,
Ama bahanelere sığdırma aşkımın saflığını
Elbet bir gün yorulur, benden geçer diyorsan, dur orda!
Senden vazgeçtiğimi fark ettiğin gün
İlk geleceğin yer mezarımdır sevgilim...

Değer vermenin ve sahiplenmenin kıskançlık,
Suskunluğun korkaklık,
Fedakârlığın saflık ve
İyi insan olmanın da aptallık olmadığını
Elbet bir gün sen de anlayacaksın

Elbet bir gün öleceğim
Belki kaza geçireceğim
Belki uykuda son nefesimi vereceğim
Belki de bir başka şekilde
İşte o günden sonra üzülmene gereken tek şey
Bir daha seni benim kadar hiç kimsenin düşünmeyeceği
Ve sevmeyeceğidir
İşte buna üzülsün, bana değil.

Halil Tunç

Esaretim

Sinsi karanlık çöker,
Sokaklar sessizleşir
Ve yalnızlık gelir oturur masama.
O dibine vurdukça şişenin,
Benim boğazıma düğümlenir çığlıklar
Aşka dair yazdığım şiirler susar
Ben yalnızlıkla içerim sensizliğime
Sen başka sevdalarda
Bana kör, bana yalan, bana uzak...
Üfle ! Toz gibi dağılsın geçmişin
Kırıklıkların toprağa gömülsün
Hüzüne dair ne döküldüyse içine
Fırlat at, tebessüm konsun dudaklarına
Seni almak için yıldızlarda uçuşan
Mutluluk kelebeklerine takıl ve gel
Gel ki bitsin bu sancılı Hasretim
Gel ki bitsin, yıllardır içimi kemiren esaretim

Halil Tunç

Gece G6zlerini Yumuyor

D6n gece saatlerce seni andık kalbimle.
O anlattı ben dinledim.
Anlattıkça Sen, her Şey oldun g6z6mde.
Kâh AŞk oldun, kâh 6l6m.
Hayatın ta kendisiyken, bir baktım yalan oldun.
Anlattıkça ağladı kalbim, o ağladıkça ben yandım.
İŞte o an fark ettim ki i6imde atan kalbim değil sensin.
Ve sen durduğun an ben de duracağım...
Biliyorum,
Şu an, sen de beni d6Ő6n6yorsun uzaklarda bir yerde...
Acaba ve Keşke'lerin bı6ak gibi battığı,
Bir gece daha g6zlerini yumuyor ikimize.
Yorgunum,
Kalbim bir başka kalpte yaŐarken,
Ondan uzak olmak canımı acıtıyor
Yeni bir g6ne yanında uyanmanın hayaliyle,
Gecelere ettiğim vedalara bir yenisini ekliyorum...

Halil Tun6

Gelmişime Geçmişime

Her kalkmaya çalıştığımda
Yalnızlığımın oturduğum masadan,
Bir el çeker sırtımdan, oturtur yerime.
Beni gelip almanı,
Aşkına sarılmayı beklerken
Yıllar, çaresizlik kadehinin içine dolar birer birer
Yavaş yavaş kalbim kendi karanlığına çökerken
Bir şarkı dökülür dilimden,
Sonsuz yalnızlığımın şerefine
Ve söverim, gelmişime geçmişime....

Halil Tunç

Giden

İşte gidiyorum diyor sana son nefeste.
Hangimizin hayatında yok ki gidenler?
Giderken ardında kırık dökük hayatlar bırakanlar.
Gitmek cesaret mi yoksa korkaklık mıdır aslında?
Giden mi suçludur yoksa kalan mı?
Hep bu sorularla geçer zaman.
Gerçekten giden, geride kalandır aslında.
Geride kalanın anıları gider, ruhu gider.
Sevinçleri, gülüşleri,
Gözlerindeki bayram şenlikleri gider.
Beden kalır geriye bölük pörçük.
Aslında geride kalandır giden...

Halil Tunç

Göremezsiniz

Yüzüme baktığınızda
Göremezsiniz içimde kopan fırtınaları.
Duyamazsınız ölürcesine haykırdığım sessiz çığlıkları.
Aşk pınarıyla artık sulanmayan yorgun kalbimin,
Kuruyup çöle döndüğünü,
İsteseniz de göremezsiniz
Bakan gözlerimin sadece onu gördüğünü anlayamazsınız.
Gözlerimdeki ateşin içimi kavurduğunu hissedemezsiniz.
Ailesini yitirmiş küçük bir çocuk gibi titreyen ruhumun,
Şokaklarda başıboş ve çaresiz dolaştığını
İsteseniz de göremezsiniz.

Halil Tunç

Gözyaşına Tutsak

Bir gün en acı şekilde öğreneceksin
Hani ayaklarının altında ezip gittiğin sevgi çiçekleri vardı ya?
İşte hayat bir gün o çiçeklerin intikamını alacak senden.
Şimdi yüzüne takıp tebessümlerle süslediğin.
Maskelerin bile yetmeyecek kanayan yanlarını kapatmaya.
Yüzünü her çevirdiğin tarafta
Çıkamaz sokaklara bakacaksın
Gururun ayağına batan dikenli bir yol olacak
Gece başını yastığa her koyduğunda
O çiçeklerin kokusu ile baş başa kalacaksın
İyice çöreklenip yakmaya başlayacak kalbini
Öksüz bırakıp gittiğin aşkın hasreti
Ve sen o gün içinde solan
Sevgi çiçeklerinin kokusuna bezenmiş,
Kupkuru bir çöl olacaksın
İki damla gözyaşına tutsak

Halil Tunç

Gün Gelecek

Birbirimizi sevmemiz için,
Birbirimize benzememiz gerekmez.
Birbirimizi sevmemiz için,
Birlikte yürümeyi öğrenmemiz gerekir.
Şikâyet etmeden,
Şurat asmadan,
Tüm zorluklara inat
Yan yana umut şarkıları söylemek gerekir
Çığlık çığlığa ve inadına...
Gün gelecek,
Acılarımızı tebessümle
Mutluluklarımızı gözyaşı ile anacağız
Umutla yeşeren
Hayallerini kararttıklarımızı
İki damla gözyaşı ile ıslatacağız.

Halil Tunç

Hani Bir Sevda Vardır

Hani bana kızgınsın ya
Her gün doğan güneşle daha da yakar ateşin
Yağmur yağsa şimdi
Pencereden süzülen damlaların bile hesabını,
Eminim, bana sorardın
Kararta kararta gözlerini...
Hani bir şehir vardır,
Hep gitmek isteriz de varamayız
Hani gözümüzün gördüğü bir uzaklık vardır,
Anlatsak anlatılmaz
Hani bir sevda vardır kalbimizde,
Tutmak isteriz ama tutamayız
İşte AŞK da böyle bir şeydir,
Hep yaşamak isteriz,
Bazen yaşadığımızı sanırız
Ama sonra koskoca bir yalanla
Baş başa kalırız...

Halil Tunç

Hasretle

Hepimizin içinden uğurlayamadığı birileri yok mudur?
Gidişinin üstünden yıllar geçse de
Gelmesini beklediği biri yok mudur?
Kâh sevincimizde kâh üzüntümüzde
O hep yanımızdadır.
Mutluluk şarkıları söylerken,
Nakaratı bizimle söyler.
Acının dibine vururken,
Teselli kadehini bizimle kaldırır.
Gidişinin üstünden yıllar geçse de
Hepimizin hasretle yolunu gözlediği birileri vardır...

Halil Tunç

Hep ve Hiç Arasında

Ben, bir gökkuşağının içinde doğmak isterdim
Rengârenk bir hayat yaşamak için...
Hep ve Hiç arasında gidip gelmeden,
Gecelerin sabahına kurulmak isterdim.
Susmak ve konuşmak arasında kalırken,
İçime batan lafları tek tek sökmek isterdim.
Söküp atmak ve sabaha çıplak uyanmak.
Bir çocuğun kalbi gibi saf ve tertemiz...
Bir gün bu sinsi karanlık gider mi?
Tekrar doğar mı güneş mutluluk kapısından
Yolunu gözlediğim ışıltı kalbimi okşar mı?
Unuttuğum şiirler yeniden söylenir mi?
Yıldızların döküldüğü sevgi akşamında
Kaybolduğum تنها sokakların ardında
Yaralarımı sarar mı gözlerime dokunarak
Nefes olup da avaz avaz içime dolar mı?
Çığlık çığlığa yalnızlığa koşarken,
Koskoca bir hiçliğin tam ortasında

Halil Tunç

Herşeye Çare Değildir Zaman

Zaman ilaçtır, zaman devadır,
Zaman dertlerin dermanıdır.
Hep böyle avutmadık mı acılarla kavrulan kalbimizi?
Hep böyle kandırmadık mı kendimizi ve sevdiklerimizi?
Bırak acım içimde kalsın,
Bırak hiç unutulmasın olanlar.
Örtmesin üzerini zaman,
Yaşanmış anların ve kayıpların
Yalanlar söyleme yüreğine, anılarla güldür aksine.
Zaman aslında bizi yavaş yavaş öldüren bir cellat değil mi?
Bir celladın iki dudağı arasında olmaktansa,
Bırak unutmayım,
Unutmayım seni, unutmayım bizi.
Gözyaşımda saklı kalsın aşkım
Ve asla unutma sevdiğim
Her şeye çare değildir zaman.

Halil Tunç

Hiç Ölmeyecekmiş Gibi

Gündüz yerini gecenin sinsi ve hüzünlü karanlığına bırakırken,
Kalbe çöken acı da yerini kanayan bir yaraya bırakır.
Kimse görmezken ağlar yüreği sıcak olanlar.
Herkesten uzak, geçmişin hesaplarına dalarken
Gelecek günlerin kitabını boşa karaladıklarını fark etmezler.
Oysa bırak geçmişin karanlık sayfalarını
Tozlu hayat sahnesinde olması gereken yerde yıllansınlar
Ve sevgiye dair kelimelerle süsle kitabın geri kalanını
Aşkı yaz, güveni yaz ve hisset.
İstedikten sonra hayata hükmedip gülebileceğini
Ve hiç ölmeyecekmiş gibi elele yürüyebileceğini
Hiç ölmeyecekmiş gibi.

Halil Tunç

İsyan

Şu hayatta, talih denen güzelliğın fakirliğini çeken,
An gelir isyan eder her şeye
Yorulur küçük bir toplu iğnesi için bile mücadele etmekten.
Hep Bıçak sırtında ve hep Canı dışında.
Bir kez olsun dört ayak üzerine düşmeden
Bir kez olsun talihin tebessümünü içinde hissedemeden...

Halil Tunç

Kader

Kader nedir bilir misin?
Her kaybettiğinde,
Kendini avuttuğun bir şişe şaraptır kader
Fırtına yelkenlerini parçaladığında,
Sığındığın limandır.
Her yenildiğinde içine dolan tarifsiz acıdır kader.
Bakıp da gördüğün,
Ama koşup gidemediğin hayallerindir...
İlk gördüğünde, dibine kadar onunla dolduğun aşktır...
Her an kapıdan girecekmiş gibi
Sevdiğin kadındır kader...

Halil Tunç

Kara Sevda

Öfke de aşka daıdır, özlem de
Beklemek,
Her gün yeni bir umutla yeşerip beklemek,
Kara sevdaya daıdır.
Her kara sevda, içini kanatsa da
Vazgeçmeden Nefes Alırcasına Sevme öyküsüdür.
Hasret de aşka daıdır, kırgınlık da..
Beklemek,
Kırılan bir kalbin yeniden çiçeklenmesini beklemek
Kara sevdaya daıdır.
Gerçekten aşkı yüreğine yazmış bir ruh,
Ne kadar inkâr etse de, kara sevdaya aittir.

Halil Tunç

Karanlık Bir Beden

Soğuk bir kış gecesinde üşüyorum,
Hoyratça yanan ateşin tam önünde.
Ben, ben miyim?
Yoksa ateş miyim?
Ben, ayazda titreyen
Ürkek bir yağmur tanesi miyim?
Yoksa toprakta yeşerirken
Umutları buz tutan
Nazenin kardelen çiçeği miyim?
Koskoca bir umutsuzluğun ortasında
Ruhunu kaybetmiş
Karanlık bir beden gibiyim...

Halil Tunç

Karanlık Çöktükçe

Karanlık çöktükçe dağın eteklerine
Korku alır kalpteki sevginin yerini
Öfkeli nehirlerin taşları savrulurken acımasızca
Çiğlikler, sokakların ıssızlığına pusu kurar
Vahşi bir kurşunun gözü dönmüş saldırısı
Kah ıssız bir yüreğe saplanır
Kah masum bir meleğe diz çöktürür.
Karanlık çöktükçe dağın eteklerine
Hem sokaklar öksüz kalır hem de yürekler...

Halil Tunç

Karanlıklar Treni

Bakarsın bazen uzaklara
Var ile yok arasında kalanlara
Bakarsın bazen karanlıkta yaşayıp da
Aydınlığa dair kitap yazanlara
Aşkı bilmeyip, öksüz kelimelere imza atanlara
Bakarsın sadece ve baktığın ufuklarda tutuklu kalırsın öylece
Çığlık çığlığa ağlayan öksüz hikâyeler yazdım ben
Kâh karanlığa sevdalı güneşin dünyayı yakıp kavuruşlarını
Kâh toprağın yağmura olan karşılıksız aşkını
Lanetli kalbimle kelimeler yaktım ben
Kifayetsiz ve soluk soluğa...
Sensiz kapkara gecelerde
Bir roman gibi okuyorum aşkımızı
Ve seninle geçen her an için hep şükrediyorum.
Sevmeye layık görmediğin bu kalp paramparça artık,
Gönül dağlarında vurulmuş yaralı bir göçmen kuş gibi
Beni sende bırakıp, Hayaller şehrine son yolculuğa çıkıyor
Karanlıklar treninde, gözyaşlarıyla inleyen son yolculuğuna

Halil Tunç

Kardelen Çiçeği

Soğuk bir kiş gecesinde üşüyorum,
Hoyratça yanan ateşin tam önünde.
Ben, ben miyim?
Yoksa ateş miyim?
Ben, ayazda titreyen ürkek bir yağmur tanesi miyim?
Yoksa toprakta yeşerirken umutları buz tutan
Nazenin kardelen çiçeği miyim?
Koskoca bir umutsuzluğun ortasında
Ruhunu kaybetmiş karanlık bir beden gibiyim...

Halil Tunç

Kolayı Seçmez

Tanışmak tesadüftür demiş şair
Arkadaşlık ise seçim...
Ama Aşk...
AŞK kaderdir...
Ona ne uzaklar ne de tuzaklar karşı koyabilir
Günüşiğine karşı direnemediği gibi gecenin
Uzaklar da direnemez
Kalpten gelen sevginin ışığına
Kolay olan vazgeçmektir
Ama seven asla kolayı seçmez

Halil Tunç

Küçüğüm

Küçüğüm,
Sen bana cennetten bir armağansın.
Seninle geçirdiğim her günü iki kere yaşadım sayıyorum.
Bir gün sana doyamadan gidersem toprağa diye düşünürken
Hiç doyulur mu diyorum kendi kendime içim yanarak
Hiç doyulur mu evlat kokusuna
Küçüğüm,
Sen bana gökyüzünden inen bir meleksin.
Kar beyaz tenine dökülen saçlarınla, nazenin bakışlarınla
Ömrüme ömür katan hayat suyumsun,
İçmeye asla doyamayacağım
Bir gün sana veda edemedim gidersem buralardan
Sana sadece bu aşk ve özlem dolu satırlar kalacak.
Bir babadan kızına akıp giden,
Katıksız ve tertemiz satırlar.

Halil Tunç

Meczub Gibi Yollarında

Karanlığın nefesi, er ya da geç çağırır seni hesaplaşmaya
Başın dik mi gidersin yoksa köşe bucak titrer misin?
Korku içine hükmetmeye başladığında,
Kalbindeki ateşi yak,
Sarıl içinde esen deli rüzgârlara.
Sevgi naraları atan o küçük çocuğa sarıl
Ve dimdik yürü uzaklara, korkuya inat hayallerinle.
Bir gün yolun düşerse karanlıklara
Durma, dönüp bakma bana.
Dönüp bakma yaşayamadıklarımıza ve pişmanlıklarımıza.
Kaç ! Ardına bile bakmadan uzaklaş benden.
Lanetli kalbim kokunu almasın bir kez daha.
Yoksa iflah olmaz, bir meczup gibi yollarında

Halil Tunç

Mısralara Gizlenmiş

Bazen yağmurun cama vuran sesinde ararım seni
Rüzgârın uğultusunda ve kuşların civıltısında
Bazen uzaklara dalar gözlerim,
Ağlarım kendi kendime
Duyduğum her şarkıda bulurum bizi, mısralara gizlenmiş
Kalp atışım da ararım seni,
Her nefes alışım da
Ve o an anlarım ki,
Sen aslında ben olmuşsun
Her yerde ve her şeyde
Sadece sen hayat bulmuşsun.

Halil Tunç

Namlunun Ucunda

Namlunun ucunda yaşamak gibidir,
Belirsizlik ve umutsuzluk girdabına takılmak.
Kurşun daha bedenine girmeden,
Beynin sana hep yarasını yaşatır kurşunun.
Kan yoktur belki usulca yayılan,
Ama gözyaşı ve kalp ağrısı vardır.
Kaybolan ve yitip giden yılların acısı vardır.
Ve aynı kurşun yemiş gibi,
Nefesin karanlığa kendini,
Sessizce terk edişi vardır.

Halil Tunç

Ne Yapsam Olmuyor

Hiç oldu mu sana da çocuk?
Ne yapsan gülemediğin günler oldu mu?
Karanlığa yürüyüp aydınlığı düşledin mi?
Ne kadar uğraşırsan uğraş
Yaptığın kâğıt gemiler hep battı mı?
Sevip de sevilmediğin oldu mu senin de çocuk?
Kar yağarken içime, güneşi anlattım ben ona
Fırtınalar koparken, hep güldüm mutlu olsun diye...
Toprak oldum, üstümde çiçek açsın,
Hayata sımsıkı tutunsun diye...
Ama olmuyor çocuk, ne yapsam olmuyor...
Düştüğü kuyudan bir türlü çıkmak bilmiyor...

Halil Tunç

Nereden Nereye

Mektuplarda anlatırdık biz aşkı,
Satırlar şahit olurdu hıçkırıklarımıza.
Kimimiz sigarayla mühürlerdik mektuplarımızı,
Kimimiz dudağımızla...
Şimdi ise telefon mesajlarında yaşanıyor aşklar.
Ve hatta kavgalarla ayrılıklar.
Nereden nereye geldik derken,
Aslında neler neler uçup gitmiş,
Hem bizlerden hem de aşklarımızdan...

Halil Tunç

Nereye Gidiyorum

Bir gün gelir ve her insan sorar kendine
Ben nereye gidiyorum diye...
Sen hiç sordun mu kendine?
Sormadnsa eğer çok da geç değil.
Dur ve sor kendine....
Maskelerimi takmadan yağayabilir miyim diye..
Çok geç kalmadan hayata,
Őor kendine
İçimdeki karanlıkta kaybolmuŐ,
Ben nereye gidiyorum diye....

Halil Tunç

Niye

Niye böylesin sen dünya
Niye iyilerin hesabına yazarsın hüznleri
Kalpte onca güzellik varken
Niye hep kanayan yanlarımızla sınarsın bizi
Sevenler sevdiği kadar niye sevilmez
Niye gerçekten sevilen, bunun değerini bilmez
Sevildiğini sanıp arkadan defalarca vurulduğu
Kahpe kalplerin yükünü niye gönlünde taşır
Bakarken gözünden bile sakındıkların
Niye açmaz kalbini sana, söyle be dünya
Niye sen böylesin dünya
Niye iyiler sevdikleri kalpte bile yalnız kalırken
İhanetin kitabını yazanlar hep kazanırlar
Söyle be dünya !!!

Halil Tunç

Sen Aşksın

Sen aşksın, dinmeyen hasretimsin
Yanımdayken bile içimdeki özlemsin
Kurak toprağımın hayat pınarı
Sonsuz gecelerin sabahısın
Sen karanlıkta yaktığım ışık, soframdaki aşımsın
Aldığım nefes, gideceğim son adressin
Sen içimdeki çığlık, bitmeyen şarkımsın
Her satırın sonundaki nokta
Ve yeni başlayan cümlelerin ilk harfisiz
Sen yanarak öleceğimi bilsem
Sonsuza dek tutacağım ateşsin
Sen,
Sen her şeyisin

Halil Tunç

Sen Uyurken Ölürüm

İçimde kar yangınları yanarken
Fırtınalar iyice yayar sevgimi
Dalgalar örter kanayan yaralarımı
Sen, ben iyiyim diye yatır uyursun
Ben, sen uyurken ölürüm
Sensizliğe ölürüm
Susuz kalmış toprakta ölürüm
Kapkara bulutlarda,
İnadına yaşanan aşklarda ölürüm.
Ben, sen uyurken ölürüm.

Halil Tunç

Seni Sayıklıyor

Kızgın öl ateşinde,
kar taneleri yağıyor üzerime
Bir yanı yanarken,
Diğer yanı üşüyor bedenimin
Haykırmak istediğim sözcükler,
Boğazıma düğümliyor
Hazan yaprakları gibi dökülürken ümitlerim sıcak toprağa
Sabır suyuyla ıslattığım dudaklarım,
Hep seni sayıklıyor.

Halil Tunç

Sensizken Ben

Unuttum sanma seni
Yaralarımın akan sensizliktendir bu derin sessizliğim
Görmüyorum sanma seni
Durmadan akan gözyaşlarım gizler bakışlarımı
Ağlamıyorum sanma sensiz
İçime akıttığım acılardan
Atmıyor ki kalbim artık...
Sensizken ben,
Temelsiz ev, köksüz ağaç gibiyim
Zamanı tutamıyorum,
Tutunamıyorum sensiz geçen gecelere
Gök delinmiş sensizliğe ağlarken
Kurak bir toprak gibi
Ben senin bana hayat vermeni bekliyorum..

Halil Tunç

Sensizliğim

Yalnızlığın dinmeyen rüzgârıyla taradın mı hiç saçlarını?
Duvardaki saatin bitmek bilmeyen sinsi fısıldamalarına,
Kulak kabarttın mı sessizliği soluduğun ıssız gecelerde.
Evet dediğini duyar gibiyim, acımı anladığını sanarak.
Ama yanılıyorsun sensizliğim.
İçimi kasıp kavuran amansız kıyamet ateşini,
Ancak sen de sensiz kaldığında,
Yani ruhunu bıraktığında anlayacaksın.

Halil Tunç

Sevdim

Ben seni ay doğmayan gecelerde sevdim.
Ayazın içime işleyen derin sızısında,
Bir yetimin susmak bilmez yuva hasretinde sevdim seni.
Ben seni bulutsuz yağın yağmurda sevdim.
Zaman denilen acımasız celladın kılıcında,
Bir çiçeğin suya hasret titreyen buruk dallarında sevdim seni...
Ben seni varken de sevdim, yokken de sevdim
Ama hep sevdim...

Halil Tunç

Seversem

Sinirliyse,
Ateşlenir başım, mevsimler döner.
Deli yel gibi eser,
Savururum yalanları ve yanlışları.
Duramaz önümde önyargının ve kötülüğün duvarları
Önüme katar, bıçak gibi sözlerle yaralarım karşımdakini
Seversem,
Berrak sularda yıkar öyle sunarım kalbimi.
Saf, temiz ve hayallerle süslenmiş.
Gökyüzünün mavisiyle okşar,
Yeşilin gözleriyle basarım bağrıma
Ben seversem,
Toprağın suyu sevdiği gibi severim

Halil Tunç

Soğuk Bir Kasım Akşamı

Soğuk bir Kasım akşamında,
Sensizliğin sessizliğinde bir başınayım odamda,
Sonbaharın hüznü kalbimin duvarlarına çarparken, Çaresizliğimde ağlıyorum
durmamacasına.
Cama vuran her yağmur damlası,
Kayıp giderken usulca gözlerimden,
İzini bıraktığı yerler, sahipsiz yarınlar gibi,
Sessiz gidişine isyan ediyor...

Halil Tunç

Sonunda Anlar İnsan

Uçurtma gibidir insan kalbi.
Dolapta dururken biri gelir alır,
Gökyüzünün doruğuna ulaştırır.
Hiç düşmeyecekmiş gibi aşkla uçar uçurtma... Maviliklerde bulutlarla dans eder.
Taa ki aynı insan onu çekip aşağı indirene kadar...
Ve sonunda anlar insan
Hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını
Çok sevmenin yalan olduğunu
Sensiz yaşayamam diyenlerin
Gözünü kırpmadan el olduğunu görür
Ve sonunda anlar insan
Hiç kimse senin sevdiğin gibi değildir

Halil Tunç

Toprağa Aşkıını Salarsın

Bazen hayat verdiklerini alır bizden
Aşkı alır, sevgiyi alır, hayallerimizi alır.
Öylece kalakalırız yalnızlığın tam ortasında
Tam "Biz" olduk derken avaz avaz
Sessiz çığlıklarla vururuz yalnızlığın en dibine...
Bazen içinden geleni kendine bile itiraf edemezsin
Tutuklu kalır kelimeler kalp denilen zindanda
Korkarsın, cesaret naraları atarken boşluğa
Hoyratça dağlarsın kendini,
Oluk oluk kanarken yarınlara.
Belki okur diye şiirler yazarsın
Belki döner diye hayaller kurarsın
İçindeki umut ateşiyile
Toprağa aşkıını salarsın.

Halil Tunç

Unutma

Gözlerimi unutma
Unutma bakışınla anlam bulan yüreğimi
Gidişlerin ardında kalan
Çıplak bir kaç hayalle içiyorum bu gece
Açtığın yara kanadıkça ömrüm kısıyor
Ama sen bilmiyorsun
Bilmiyorsun sana sevmeyi öğretenin sessizce öldüğünü
Gözlerimi unutma
Unutma en güzel bakışlarını,
O gözlere borçlu olduğunu
Unutma....

Halil Tunç

Unuttum Diyelim

Hadi ben seni unuttum diyelim,
Hadi koca bir yalandı tüm yaşananlar diyelim.
Başucumda ağlayan sana dair kelimeler de unutacak mı seni,
Şiirlerim bir diken gibi batmayacak mı sessizliğine
Şarkılarım iki damla yaşla dökülmeyecek mi gözlerinden
Hadi ben seni unuttum diyelim
Bu satırlar oldukça, sen beni asla unutamayacaksın sevgilim...
Ve itiraf edeyim ki ben seni ölsem bile unutamam sevdiğim

Halil Tunç

Uyandım Yokluğuna

Bir gün beni anlarsan eğer...
Diye başlayan bir cümle yazmak istedim.
Düşler kurmak istedim seninle.
Ama sonra düşündüm ve vazgeçtim birden.
Kim kimi anlamış ki bu hayatta
Sen beni anlayasın...
Kim kimin düşüne dört elle sarılmış ki
Sen benimkine sarılasın
Ve uyandım yine yokluğuna...

Halil Tunç

Virgüllerle Uzattım

Ağzımın tadı yoksa, hasta gibiysen
Boğazımda düğümleniyorsa lokmalar
Buluttan nem kapıyorsam
İnan, hep senin hasretindedir.
İssız bir sokak gibi kalbim, تنها ve karanlık
Gökyüzündeki en parlak yıldızını kaybetmiş, çökmüş
Gökkuşağını tutmaya çalışan bir çocuk gibi umutlu ve çaresiz
Ama seninle yeniden doğacak güneşi göreceğine inanacak kadar
Sabırlı ve sevdalı.
Karanlık kalbime her çöktüğünde
Dalgaların sesinde aradım seni
Denizyıldızlarına anlattım hüznün kokan gözlerini
Anlattım, anlattım ama bitiremedim
Belki de bitirmek istemedim
Noktalar koymak yerine virgüllerle uzattım
Uzatabildiğim kadar sevdim seni
Ve nefesim yettiği kadar seveceğim seni...

Halil Tunç

Yağmurun Kokusunda

Bir sabah usulca yağan yağmurun
Kokusunda buldum seni
Öyle derin, öyle saftı ki pencereden
Sessizce süzülüşün
Parlayan güneşin ışıltısı
Gözlerinde güne başlarken
Hep sen açtın yarınları
Tüm haşmetiyle bir zarif Goncagül...
Umutlara sardım ben kalbimi
Sana dair, sana bulanmış umutlara
Severken yalnızlığın bıçağı saplanır sırtıma
Uzaklar, içimi kemirse de durmadan
Dünya başka bir âlem olacak
Sen de benim gibi sevdiğin zaman

Halil Tunç

Yasemin Kokulu Sabahlar

Yasemin kokulu sabahların özlemiydi benimkisi.
Dışarıda deli yağmur ortalığı tarumar ederken,
Ben çiçekler açmasını beklerdim umutsuzca.
Nereden bilebilirdim ki o deli yağmurun,
Aslında benim kalbimi toz duman ettiğini.
Ben yasemin kokulu sabahlar beklerken,
Meğer karakış gelmiş, çığ düşmüştü hayallerime.
Ben seni bembeyaz düşlerken
Bilemezdim karanlığı üzerime örtüp,
Sonsuza dek ışığımı söndüreceğini...

Halil Tunç

Yaşayarak Öğrendim Ben

Hep yaşayarak öğrendim ben.
Ölümün soğuk nefesini de hissettim,
Düğünün oynak havasını da.
Yatmaya korktuğum gecelerim de oldu.
Uyanmaya korktuğum sabahlar da.
Tatlı kızımın doğarken ağladığını da duydum,
Babamın ardından dökülen gözyaşlarında da ıslandım
Ama hep ayakta kaldım.
Biliyorum bir gün son ders yapılacak
Ve Azrail'in geçilmez sınavından kalacağım
Ama onu bile yaşayarak öğreneceğim...
Korkmadan ve hep yaşayarak...

Halil Tunç

Yıldızlar Uyurken

Dün gece yıldızlar uyurken
Hasretleri koydum cebime usulca
Dün gece yağmur damlaları kururken
Kanayan kalbimi gömdüm çığlık çığığa
Dün gece beni ben yapan seni,
Gecelerin hüznüne bırakıp öldüm sessizce
Kabataslak yaşadım ben hayatı
Yol varsa yürüdüm upuzun,
Yoksa ıslandım ayazda yeni umutları beklerken
Bodoslama sevdim ben fütursuzca
Karanlıkta aydınlığını bekledim,
Her günün sabahı güne seninle başladım

Halil Tunç

Yürü

Yaşadığım topraklarda,
Ben daha doğmadan hüküm süren,
Bir ateşkes böler yurdumu, tam ortasından.
Sol yanımda dimdik duran barış ezgileri,
Özlemle bekler tüm çocukların
Sınırlar olmadan koşup oynamasını.
Şimdi eline bir fırsat geçtiyse uzat elini.
Elele yürü yoldaşınla barış sokaklarında.
Rengi ister kırmızı, ister mavi, isterse yeşil olsun
Kırmadan, kanatmadan ve nispet yapmadan
Yürü, yanyana ve omuz omuza yürü.
Yürü ki umut dolsun yarınlara
Yürü ki aydınlık hükümlerin
Yıllardır süren karanlıklara.

Halil Tunç